

بررسی تاثیر فلوروزیس دندان‌ها بر استحکام باند کامپوزیت‌های دندان‌ها به دندان‌های مبتلا به فلوروزیس

دکتر سیده الهام طباطبائی قمشه، دکتر مهشید محمدی بصیر، دکتر زهرا ملک حسینی،

رزیدنت ترمیمی دانشکده دندانپزشکی شاهد

استادیار گروه آموزشی ترمیمی دانشکده دندانپزشکی شاهد

فلوروزیس دندان‌ها یک نقص هایپومینرالیزاسیون مینا است که در نتیجه گیر افتادن پروتئین‌های آملورین در طی دوره ادنتوژنیز ایجاد می‌شود. این مسئله در اثر جذب مقادیر بیش از حد فلوراید طی تشکیل دندان (بین حدود ۶ ماهگی تا ۵ سالگی) چه از طریق فلوراید موجود در آب آشامیدنی، چه از طریق مصرف فلوراید بصورت مکمل رخ می‌دهد.

از نظر کلینیکی، این ضایعه بصورت خطوط یا لکه‌های مات و سفید و در موارد شدیدتر بصورت پد رنگی‌ها و فرورفتگی‌های مشخصی ظاهر می‌شود. در اشکال بسیار شدید، تخریب نسوج دندان‌ها پس از رویش می‌تواند متحرک به ایجاد مینای Pitted گردد که مینای دیس مینرالیزه زیرین را بسیار به رنگ پذیری مستعد می‌کند.

مطالعات نشان داده‌اند که فرآیند هیستوپاتولوژی پوسیدگی در مینای سالم و مینای مبتلا به فلوروزیس مشابه هم است. در دندان‌های مبتلا، حتی در صورت برداشتن لایه سطحی دست نخورده باز هم فرآیند پوسیدگی تشدید نمی‌شود.

در دندان‌های مبتلا به فلوروزیس، به نظر می‌رسد به علت ایجاد ظاهر نازیب و مستعد رنگ پذیری، انجام درمان‌های ترمیمی زیبایی به هدف بهبود ظاهر دندان‌ها، اجتناب ناپذیر باشد. استحکام باند عوامل باندینگ مختلف به ساختمان دندان مبتلا به فلوروزیس به فاکتورهای مختلفی بستگی دارد:

۱. شدت فلوروزیس

۲. نوع سیستم باندینگ (سلف اچ یا توتال اچ)

۳. انجام عمل grinding قبل از باند کردن

۴. نوع ماده ترمیمی

در این مطالعه مروری، هدف بررسی تاثیر عوامل مختلف بر استحکام باند کامپوزیت‌های دندان‌ها به مینای مبتلا به فلوروزیس و شناسایی روش‌های بهبود آن است.

